Geachte raadsleden,

Naar aanleiding van de bijeenkomst van 11 mei en de vervolgbijeenkomst van 24 juni hebben wij als inwoners veel signalen, zorgen en vragen verzameld over het traject rondom het aardgasvrij maken van onze gemeente.

Tijdens beide avonden werd duidelijk dat dit onderwerp leeft. Niet alleen vanwege de impact op woningen en financiën, maar vooral omdat veel inwoners zich afvragen hoe realistisch en rechtvaardig de huidige koers is.

Er zijn diverse belangrijke punten naar voren gekomen. De zorgen lopen uiteen van **haalbaarheid en betaalbaarheid** tot de vraag of het huidige tijdspad realistisch is. Steeds vaker klinkt de vraag: als uitstel richting 2040 al beslist is, moeten we ons dan niet eerlijk afvragen of we spreken over uitstel of feitelijk afstel? Hoe verhoud zich dit ten aanzien van bijvoorbeeld de subsidies nu geborgd tot 2030

Daarnaast leeft sterk het gevoel dat inwoners onvoldoende invloed hebben op de keuzes die gemaakt worden. Er is behoefte aan echte inspraak en aan het serieus meewegen van alternatieven. Voor velen voelt het proces nu niet als een gezamenlijke zoektocht, maar als een vorm van dwang.

Ook is meerdere malen de vraag gesteld waarom er niet sterker wordt ingezet op **collectieve oplossingen**. Individuele maatregelen brengen vaak hoge kosten en praktische beperkingen met zich mee, terwijl gezamenlijke voorzieningen mogelijk efficiënter, betaalbaarder en socialer kunnen zijn.

De energietransitie is een grote maatschappelijke opgave. Maar draagvlak ontstaat alleen wanneer beleid niet alleen technisch uitvoerbaar is, maar ook sociaal, financieel en democratisch verdedigbaar.

Tijdens de laatste bijeenkomst zijn daarom opnieuw een aantal concrete vragen naar boven gekomen, die wij graag aan u voorleggen.